

Ahoj jmenuji se Daniel

a za necelé dva měsíce mi budou dva roky. Nějak to osud chtěl a narodil jsem se o tři měsíce dříve, asi se mě už tady nemohli dočkat.

Pravda je, že jsem byl takový malý uzlíček, co byste také čekali od 900 g a 30 cm. To vše bych asi zvládl, ale druhý den po porodu to začalo být složité. Zjistili u mě vrozenou vadu, artézii jícnu. I toto bych zvládl, artézie je dobře řešitelná, ale jak jsem už zmínil na začátku, moje porodní váha a míra byly opravdu malé, proto byla operace velmi riskantní. Představte si, držím i jeden rekord, ve FN Ostrava jsem byl nejmenším operovaným pacientem s touto vadou. Zákrok jako takový dopadl dobře, doktoři odvedli dobrou práci, ale bohužel důsledky operace na tom mém malém tělíčku na sebe nenechaly dlouho čekat. Týden po operaci zjistili, že jsem krvácel do mozkových komor. A tady začíná můj příběh nabírat opravdový sešup. Následovala celková sepse organismu, která už jen umocnila nález na mozku a diagnóza hydrocefalu se stala nedílnou součástí mého života. Hydrocefalus znamená nadměrné hromadění mozkomíšního moku v mozkových komorách. Přebytkový mok způsobuje tlak na mozkovou tkáň a tím může dojít k poškození mozku s trvalými následky. Konečným řešením bylo zavedení VP shuntu, který má za úkol odvádět nahromaděný mozkomíšní mok z hlavy do břicha. Zní to zvláště, že? A to si představte, budu ho mít již na celý život. Takový můj životní přítel. No, nebudu Vám povídat, jak jsem se již těšil domů, ale než k tomuto mohlo dojít, musel jsem absolvovat osm operací, a celkem šest z nich jich bylo jen mé hlavičky. Vše to trvalo celého půl roku. Dostali jsme se s maminkou konečně domů, ale to bych nebyl já, aby to bylo jen tak. Diagnostikovali mi těžkou epilepsii a dětskou mozkovou obrnu v podobě centrální spastické kvadruparézy a axiální hypotonii. No jo, spoustu cizích pojmů, čert aby se v tom vyznal. S maminkou navštěvujeme intenzivní rehabilitace a terapie, které mě velmi pomáhají. Občas, ehm tedy často, je to tvrdé, ale já vím, že mi to pomáhá. Inu, nic není zadarmo. Zanedlouho sice oslavím dva roky, ale jsem zatím na úrovni půl ročního sviště. Můj psychomotorický vývoj je totiž opožděný, převít jeden. Maminka dělá vše proto, aby mě posunula dále. Správně zvolené pomůcky a metody dávají velkou šanci mě jednou dostat na nohy. Už aby to bylo. Maminka proto dělá maximum, ale bohužel je to vše finančně velmi náročné.